

syn til patienten selv, jfr. henvisningen til § 12, stk. 3.

Til § 14.

Efter bestemmelsen kan tvivlsspørgsmål om retten til at få meddelt oplysninger efter § 12, stk. 1-3 og 5, § 13 samt efter forskrifter fastsat i henhold til § 12, stk. 4, indbringes for registertilsynet, der træffer endelig administrativ afgørelse i sagen. Det forudsættes, at det i forbindelse med afslag om egen-access eller i tilfælde, hvor ikke alle registrerede oplysninger videregives, sikres, at den registrerede er bekendt med adgangen til at indbringe spørgsmålet for registertilsynet.

Til kapitel 5.

Bestemmelserne i dette kapitel, der træder i stedet for reglerne i offentlighedslovens kapitel 1, hvis anvendelighed på dette område i øvrigt kan give anledning til nogen tvivl, regulerer myndighedernes adgang til at videregive registeroplysninger om enkeltpersoner til private personer og virksomheder m. v.

Justitsministeriet har i lighed med registerudvalget fundet det påkrævet, at der foretages en udtrykkelig regulering af adgangen til at videregive oplysninger til private og herunder nærmere regler om samtykke og virkningerne heraf. Adgangen hertil kan yderligere indskrænkes, men ikke udvides i de forskrifter, der fastsættes for de enkelte registre.

For så vidt angår videregivelse af oplysninger fra det centrale personregister henvises til det lovforslag, der samtidig er fremsat herom.

Bestemmelserne i dette kapitel svarer med enkelte ændringer til kapitel 6 i betænkningssudkastet.

Til § 15.

Efter *stk. 1* må oplysninger, der kan henføres til bestemte personer, *ikke videregives* til private personer og virksomheder m. v., medmindre dette følger reglerne i §§ 16-18, eller oplysningerne i forvejen er offentligt tilgængelige, eller den registrerede eller den, der handler på hans vegne, har meddelt samtykke hertil.

Hovedreglen er således, at oplysninger om enkeltpersoner *ikke* må videregives til private, men *stk. 1* angiver nogle undtagelser herfra. For det første følger det modsætningsvis af formuleringen, at reglen ikke forbyder videregivelse af oplysninger, som ikke kan henføres til bestemte personer. *Statistiske oplysninger* kan frit videregives, eventuelt offentliggøres, når det sker i en form, der ikke indeholder identifikation af bestemte personer. Endvidere må efter *stk. 1* videregives oplysninger, der i forvejen er offentligt tilgængelige. Det gælder således oplysninger, der i

medfør af lov, forskrifter, der er fastsat i henhold til lov, eller andet særligt retsgrundlag er gjort offentligt tilgængelige, f. eks. ved indrykning i Statstidende, eller i tilfælde, hvor offentliggørelsen af de pågældende oplysninger indgår som et nødvendigt eller sædvanligt led i den aktivitet, som oplysningerne vedrører, som f. eks. udgivelse af postgiro-, telexbøger og lignende.

For så vidt angår identifikationsoplysninger må det dog forudsættes, at videregivelsen ikke i sig selv indebærer, at der kan udledes andre oplysninger om de pågældende. Dette vil være tilfældet, hvor der videregives identifikationsoplysninger fra specielle typer registre, og det fremgår af selve videregivelsen, at oplysningerne hidrører fra det bestemte register. Videregivelse af navne fra det psykiatriske centralregister indebærer samtidig, at modtageren får kendskab til, at de pågældende har været indlagt på en eller flere psykiatriske afdelinger. En sådan videregivelse er ikke omfattet af *stk. 1*, selv om de pågældende navne i øvrigt måtte være offentligt tilgængelige på andet grundlag.

Endelig fastsættes i *stk. 1*, at *samtykke* anerkendes som videregivelsesgrundlag, når det afgives af den registrerede eller den, der handler på hans vegne. Det er herved forudsat, at samtykke fra en anden end den registrerede kun kan anerkendes, hvis den registrerede er ude af stand til selv at tage stilling til spørgsmålet, f. eks. på grund af sygdom eller ung alder. For så vidt angår unge under 18 år bemærkes, at det ikke med formuleringen har været hensigten i alle tilfælde at kræve samtykke fra forældremyndighedens indehaver i stedet for fra den registrerede. Det vil i øvrigt også bero på de konkrete omstændigheder, hvem der kan anses for berettiget til at afgive samtykke for en anden. I en sygdomssituation vil det efter omstændighederne kunne være forældre, børn, ægtefælle, faste samlevende, søskende m. v., det vil sige personer, der typisk står den registrerede (patienten) nær og faktisk disponerer på hans vegne.

For at samtykke skal kunne accepteres som videregivelsesgrundlag, må nærmere angivne betingelser være opfyldt, jfr. *stk. 2*. Dette skyldes hensynet til den registrerede, der ofte vil befinde sig i en sådan situation, hvor han vanskeligt kan overskue konsekvenserne. Efter *stk. 2* kræves for det første, at samtykke skal meddeles skriftligt. Et stiltiende samtykke anerkendes således ikke på dette område.

Endvidere skal samtykkeerklæringen angive, hvilke typer oplysninger der må videregives, og til hvem dette må ske, samt hvorledes oplysningerne må anvendes af den angivne modtager. Disse krav skal sikre, at den registrerede får bedre mulighed for